

AANGEBODEN
DOOR
KERKERAAD EN KERKVOOGDIJ
DER
NEDERL. HERV. GEMEENTE
MAASDRIEL
AAN DOMINEE
CORNELIS BEZEMER

6 MAART 1955

Kerkeraad

G. A. d. Anker
A. H. Wtenwerde
L. J. Overbeek

J. H. C. Pandia
P. de Looze

D. J. B. B. B. B.

Kerkvoogdy

J. W. B. B. B.
J. H. C. Pandia
E. A. B. B. B.

ORDE VAN DIENST

ter gelegenheid van de

Inwijding van het nieuwe Kerkgebouw en orgel

der Nederlands Hervormde Kerk te Kerkdriel, op

Zaterdag 12 September 1953 des namiddags 6.30 uur

Architecten: H. A. en In. G. Pothoven, Amersfoort.

Aannemen: T. van Hoogvest, Amersfoort.

— ♦ —

Voorzangen: Ds G. Bezemer, Kerkdriel

Organist: Dirk Jansz. Zwart, Rotterdam.

Koor: Gem. Zangvereniging „Looft den Heer”

o.l.v. D. van Honsen.

1. Orgelbespeling: „Gebet des Heeren” Mendelssohn
2. Openingswoord door de Voorzitter der
Bouwcommissie Ds G. Bezemer
3. Overdracht Kerkgebouw
4. Orgelbespeling: Ps. 84 J. Zwart
5. Aanvaarding Kerkgebouw door de Kerkeraad
6. Gemeentezang Ps. 119 vers 65
7. Koor: Ps. 146 E. Wettig-Weissenborn
 - a. Uotum en Groet
 - b. Geloofsbelijdenis
 - c. Gebet
 - d. Schriftlezing: Openb. 21, vers 10 t.m. 22
 - e. Gemeentezang: Ps. 98Collecte voor het Synodale werk
- f. Prediking tekst Openb. 21, vers 10 en 22
- g. Koor: Gez. 272 Leo Mens
- h. Dankgebet
- i. Gemeentezang Ps. 68 vers 10 en 16
- j. Zegen
8. Orgelbespeling: Koraalbewerking Ps. 42 J. Zwart
9. Eventuele toespraken
10. Slotzang: Gezang 101, vers 1 en 4

Toespraak
van de
Voorzitter

van de

Bouwcommissie

D. C. Bekemer.

Geachte aanwezigen:

Als voorzitter van de Bouwcommissie voor het bouwen van deze kerk, wil ik graag enkele woorden tot u zeggen.

Het lijkt me goed in het kort nog enkele feiten te memoreren uit de voorbije jaren na de laatste wereldoorlog, nadat onze oude Martinuskerk in een ruïne herschapen was.

Hoewel het mogelijk was met Kerkvoogdij, Kerkeraad en Notabelen voltallig te vergaderen werd besloten een „Bouwcommissie“ in het leven te roepen om plannen voor de toekomst te beamen, onder voorzitterschap van de toenmalige Consul H. J. Haveman van Haren.

Na in overleg getreden te zijn met de Bouw en Restauratie-Commissie te 's Gravenhage, werd aan het „Architecten-bureau“ H. H. en J. G. Pothoven te Amersfoort opdracht gegeven een plan op te stellen tot restauratie van de verwoeste kerk.

Na veel voorbereidingen kwam dit plan gereed.

Op 24 April 1946 werd er een „Gemeentevening“ gehouden en werd de gemeente de verdragende verantwoordelijkheid voorgelegd, welke genomen moest worden, met alle financiële moeilijkheden daaraan verbonden.

Ondanks het feit, dat de gemeente haar instemming betuigde en bereid was financiële offers te brengen, hetgeen zij ook inderdaad gedaan heeft, moest toch nog een hele lijdensweg afgelegd worden voordat de goedkeuring kwam en de restauratie aanbesteed kon worden, op 16 Juli 1949. De overeenkomsten daartoe werden 3 Augustus 1949 getekend.

Volhaerend het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen financiële steun toezegde tot een

bedrag van f 608.023,= kon men desondanks toch niet
tot begin van de restauratie overgaan. Een grote
teleurstelling was het, toen 8 December 1950 een schrij-
ven ontvingen werd van opvoend. Departement: Haas-
in werd medegedeeld dat de Hoegerede financiële
hulp werd ingetrokken.

Men zag in, dat er een andere weg ingeslagen
moest worden. Daarom werd direct daarop n.l.
op 12 December 1950 aan de architecten opdracht
gegeven een schetsontwerp te maken voor een
nieuwe te bouwen kerk. Vervolgens werd een sloof-
vergunning aangevraagd, om de resten van de oude
kerk te verwijderen, welke werd verbogen op 2 August.
1951. Na het slopen van de oude ruïnes hetgeen
in beginsel met leedverzen gebeurde, kon op 20 Juni
1952 de bouw van de nieuwe kerk worden aangevangen.
Van toen af werden goede vorderingen gemaakt.
Op 6 September werd door de toenmalige voorzitter
van de Bouw en Restauratie-Commissie in Den Haag,
De Gravenmeijer de eerste steen gelegd.

De snelle voortgang welke vooral in de eerste maanden
werd gemaakt, heeft en herenlotte toegeleid, dan wij
thans op 12 September 1953 voor het eerst kunnen
samenkomen in de nieuwe kerk.

Wij verheugen ons zeer over de tot stand koming van
dit nieuwe gebouw, en onze dank gaat boven alles
uit naar de Almachtige God, die door alle moei-
lijkheden heen het mogelijk gemaakt heeft in
zijn grote genade dat de gemeente van Kerckdriel
weer een kerkgebouw mag bezitten.

Wij zijn blij, dat vele aan onze bijzondere uitnodiging
gehoor hebben gegeven om de introyding van dit kerk-
gebouw bij te wonen.

Daarom wil ik hierbij enkele personen in het bijzon-
der welkom heten.

Allereerst H. M. te Hinder, die vanavond als ver-
tegenwoordiger van de Generale-Synode en de
Bouw en Restauratie-Commissie tegenwoordig zijn.
En het personeel willen wij ook onze hartelijke dank
uitspreken jegens deze Commissie, die als centraal
orgaan in de Ned. Herv. Kerk ons hulp en steun gebo-
den heeft bij het verwezenlijken van onze plannen.
Ook de afgevaardigden van de Provinciale kerk-
vergadering, de Classis en de Ring vanaf deze plaats

hartelijk welkom in ons midden.

Het doet ons goed ook vanavond verschillende afgevaardigden en belangstellenden uit de adopterende gemeenten te mogen begroeten. Ik wil deze gemeenten hierbij nog eenmaal noemen.

Voor herstel van de noodkerk en de pastoriel werd onze gemeente geadopteerd door de heilige gemeenten Oudewater, Haarlem, Nieuwkoop en Ter Haar, voor de herbouw van de kerk door de gemeenten Amersfoort, Hoogland en Ruudsen. Ik kan niet anders zeggen, dan dat wij diep getroffen zijn door de hulp, die Gij ons als rustende gemeenten geboden hebt. Hierin hebben wij een kleine heilrijning mogen zien, naar de waaraachtigen gemeenschap der heiligen, welke mogelijk is, waar mensen samen gebonden worden door de liefde van Christus. Wij danken u ten reerste voor al uw hulp en opofferingsgerindheid.

Een hartelijk welkom ook aan het gemeente-bestuur van de gemeente Maasdriel. Wij stellen het op grote prijs, dat u. W. belangstelling toont op deze blijde dag voor de Ned. Herv. Gemeente. Met vreugde begroeten wij ook de architecten, de Heeren Pothoven en de aannemer, de Heer Hoogwerf, allen uit Amersfoort. Het moet ook u wel een een bijzonderste voldoening geven deze dag te mogen mee maken. De dank, die u toe komt is bovenal vanwege de wijze waarop u er toe bijgedragen hebt de Heerwarme gemeente van Herbolste, tees een prachtig gebouw te doen hebben, en voor de tegemoet komende houding welke u tegenover ons hebt aangenomen.

Hierin mag ik ook u betrekken, mijnheer Speijer, onder wiens uitnemend opzicht de bouw van de kerk voltooid is.

Ook onze dank aan onderaannemers, uitvoerders, de dames die de kerk hebben schoongemaakt, en al wie op enigerlei wijze hebben bijgedragen om dit gebouw gereed te maken voor de eredienst.

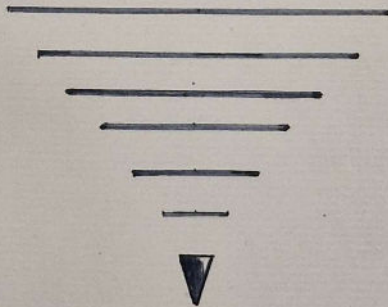
En open geval zou ik u mogen vergeten, de Sima Pels te Schmaar die het orgel bouwde, en de Heer Kwast die als adviseur bij de bouw opgetreden is. Ik kan u zeggen wij zijn zeer verrukt over het

naachtige instrument, waarmee te onze kerk verrijkt heet
en wij spreken hierbij onze hartelijke dank aan te allen
mit. Ook voor het feit dat U, mijnheer Swart deze dienst
door uw orgel spel wilt verrijken.

Tenslotte wil ik nog één naam noemen, en wel U mijn-
heer Abrecht, aan wie de gemeente heel veel dank
verschuldigd is. Wanneer ik in aanmerking neem, de
vele besprekingen, die U gevoerd hebt met allerlei perso-
nen en instanties, de geweldige correspondentie, die U ge-
voerd hebt, het vele persoonlijke werk, dat U ook samen
met uw vrouw gedaan hebt, dan kan ik niet anders
zeggen, dan dat deze dank U volkomen toekomt. Ook
in dit opzicht geldt: Die rien ere toekomt.

Moge God zijn onmisbare regen geven op het werk, dat
hier door mensenheden en menselijke inspanning
is verricht.

En hiinne, mijnheer de president - kerkvoogd wil ik
namens de Eouwscommissie dit gebouwd overdragen aan
de kerkvoogdij van de Ned. Hervormde Gemeente van
Kerkdriel.

Troespraak
gehouden

door de
President - Kerkvoogd.

de heer
P. G. van Bockel.

Geachte aanwezigen:

Is de Kerkvoogdij een bijzondere vreemde om het zo juist overgedragen kerstgebouw door de bouwcommissie in ontvangst te nemen.

De omstandigheden hebben er in 1945 toe geleid, voor de ree ree naar getroffen Hervormde Gemeente een „bouwcommissie“ werd geformeerd. In aanleg eerst een „commissie“ van drie personen, toen alle mannen nog niet waren terugkeert van evacuatie, w.o. ook 2 Kerkvoogden. Later toen het mogelijk was dat alle College's weer vol-
tallig waren, is de bouwcommissie samengesteld uit:
Kerkeraad, Kerkvoogdij en College van Notabelen.

De bouwcommissie zag zich geplaatst voor ree grote moeilijkheden, zowel materieel als financieel als gevolg van de grote vernietiging welke was aangericht door de oorlogshandelingen.

Alles was praktisch verniet, waarover een Kerkvoogdij een platte lande aan berit heeft, n.l. kerk, pastorie en kosterwoning.

Met dankbaarheid memoorende de Kerkvoogdij dat zij voor dere taak niet alleen is blijven staan, maar via de bouwcommissie de steun ondervond van de gehele gemeente. Is het niet het grootste voorrecht voor een Kerkvoogdij wanneer ze weet, en er van overtuigd kan zijn, dat, achter haar staat de gehele gehele gemeente? die ook zelf mede de verantwoordelijkheid op zich neemt, hetgeen hi reeds werd meegedeeld door de Voorzitter van de bouwcommissie. De Kerkvoogdij is daar de gemeente ree dankbaar voor.

Moet een Kerkvoogdij er niet van overtuigd zijn, dat ze niet alleen stoffelijke belangen te behartigen heeft, dan heeft inmers de gevolgen van de laatste wereld oorlog wel geleerd, dat, het geestelijke nood is, die kan bevredigstellen dat men samenbundelt geestelijke krachten, om een ree ware stoffelijke taak te bewerkstelligen.

Thans is het ogenblik dan daar dat Kerkvoogdij het

schon gebouw waarin, nu, als gemeente voor de eerste
maal zijn, samengekomen overdraagt, aan; de kerkeraad
voor roer dit beeft voor het houden van "Gediensten".
De kerkvoogdij bidt God, dat dit gebouw, ten reges mag
zijn voor allen.

Symbolisch is het "liturgisch centrum" in onze nieuwe
kerk. "de kerk", het "Woord" te midden der sacramenten.
Laat het "Woord" centraal blijven, hetwelk inhoud dat
voor een ieder de weg openen wordt.

"Het Woord de enigste wegwijzer,
tot behoud voor menschenkinderen"

Voorspraak:
Voorspraak van de
Kerkeraad,

Mijnheer de president - kerkvoogd.

Als voorzitter van de kerkeraad der Ned. Herv. Gemeente
ben ik er van overtuigd te spreken namens de gehele
kerkeraad, wanneer ik zeg, dat hij dit hergebouwen
met zeer grote dank aanvaardt voor het gebruik van
de eredienst. Dank vervult onze harten boven alles
jegens God, die het mogelijk gemaakt heeft, dat wij
als gemeente na acht jaren van samenkomsten in de
voederkerk thans weer een permanent gebouw van zullen
een schoonheid mogen berispen.

Mensenwoorden schieten in dit opzicht te kort.

Moge God zelf onze harten vervullen met de dank
die Hem toekomt.

Gese Hij ons zijne diensten onder de verbondiging
"des Woords"

Hem tot eer

en ons,

als gemeente

tot eeuwige reges.

De bijbel wordt op de kansel gebracht door :

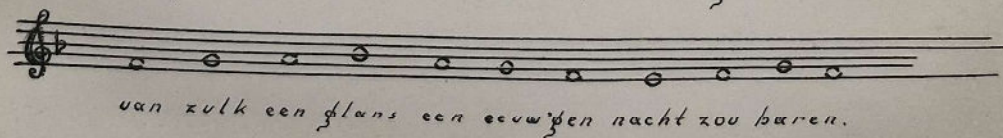
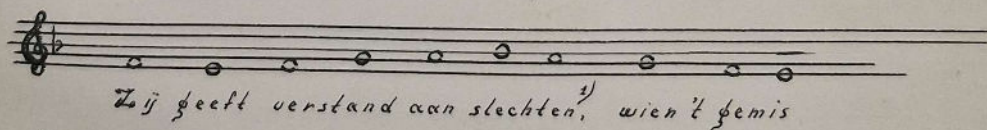
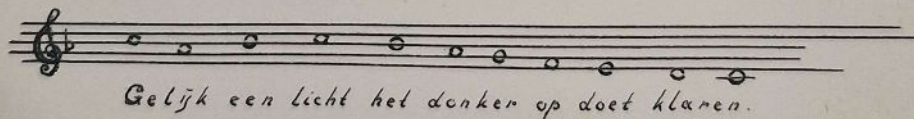
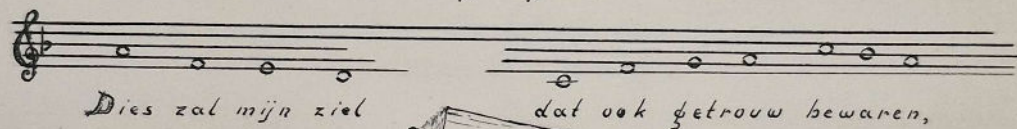
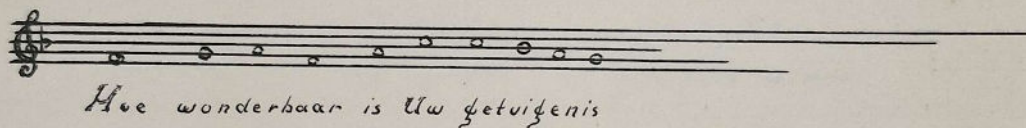
Ouderling, G. A. v. d. Anker.

De gemeente zingt :

Predikant opent :

„Gods Woord”

bij de derde regel van het vers.

¹⁾ eenvoudigen

Koor: Ps 146

In de naam des Vaders
en des Zoons
en des Heiligen Geestes.

Amen.

Genade rij ik en vrede van God den Vader
van Jezus Christus, onze Heere
en van de Heiligen Geest.
Amen.

Doen wij thans „Belijdenis des Geloofs”
en een iegelijc spreke in zijn hart aldus:

Ik geloof in God den Vader,
den Almachtigen, enz.

Amen.

Gemeente,
laet ons bidden:

Amen.

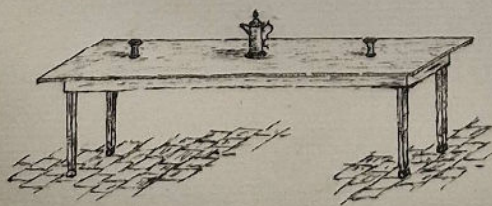
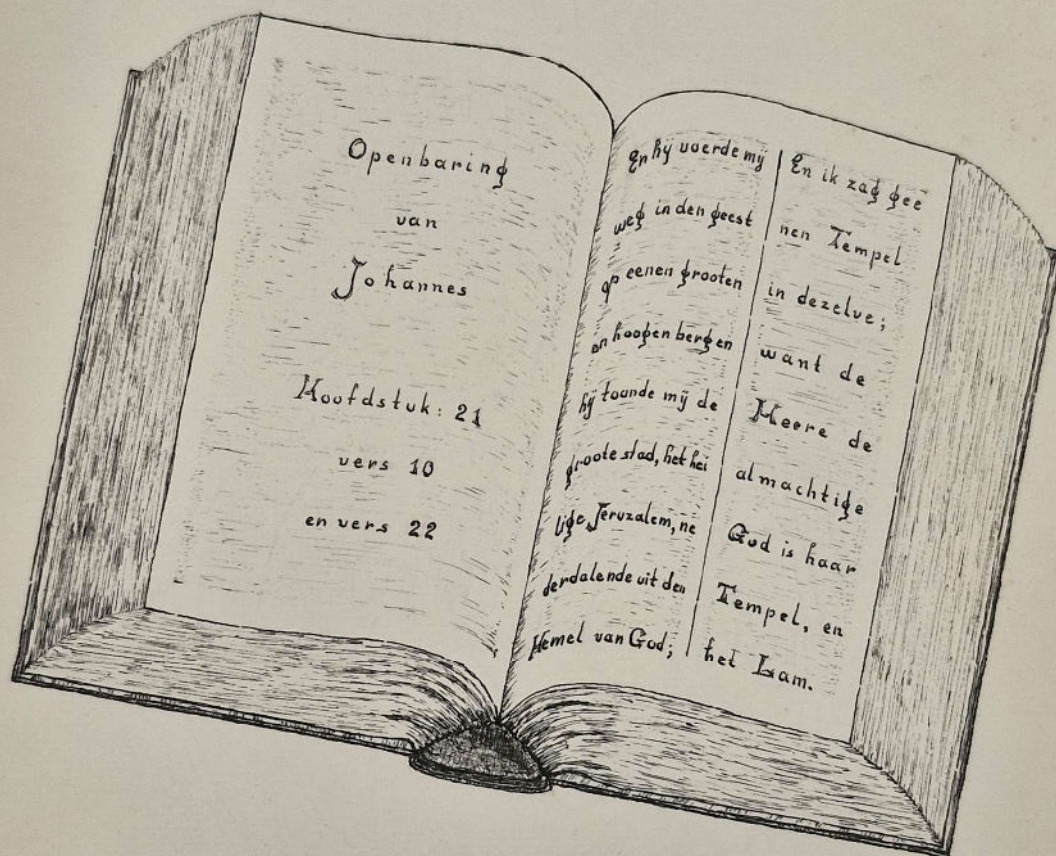
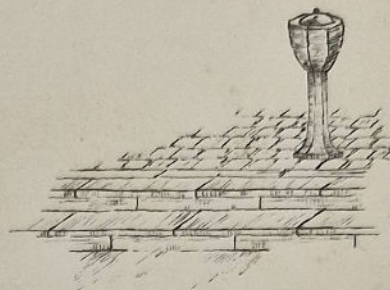
Schrift-lering:

Openbaring van Johannes.
Hoofdstuk 21, vers 10 $\frac{1}{2}$ en 22.

Tijdens de „Dienst der „Offferande”
voor het Sydonale werk

Zingt de gemeente,
Ps. 98.

Zingt, kingt een nieuw gezang den Heere,
dien grooten God, die rond'ren deed!
en hetgeen verder volgt in vers: 1, 2, 3 en 4.
van de acht en negenste
psalm.

VERBI DIVINI MINISTER

Prediking.

Tekst:

Openbaring van Johannes. hoofdstuk 21:
vers 6 en vers 26.

Gemeente van Jesus Christus.

Nu wij vandaag als gemeente voor de eerste maal samen
moeten komen in dit nieuwe kerkgebouw, is er weer een
periode in het kerkelijk leven van onze gemeente afgesloten.
Een periode van ruim acht jaar, waarin we verlostoken
waren van een kerkgebouw en gedurende welke wij ons
keverden moesten stellen met een noodkerk.

Die tijd is nu voorbij.

Die tijd is nu ten einde.

En wanneer we nu een vergelijking gaan trekken, tussen
dit kerkgebouw en de als noodkerk gebruikte Johanna-
Stichting en ik weet het wel, er is feitelijk geen vergelijking
te maken. maar dan moeten we toch wel tot deze
gevolg trekking komen:

Wat een verandering.

Wat een verandering in allerlei oprijcht.

Allereerst, wat betreft het gebouw. En ik zou bijna zeg-
gen: Het is te mooi voor onze gemeente. We moeten
een gevoel van heimelijke trots in ons onderdrukken,
om niet te hoogmoedig te worden op onze nieuwe kerk.
Laten wij boren en voor alles God de eer geven en Hem
danken voor Zijn genade, dat Hij ons, als gemeente
van Kerkhof, dit alles heeft willen schenken.

De verandering, die er is, doortrekt ook de eredienst.

Ik ga nu niet in allerlei bijzonderheden treden, maar
wanneer ik in dit oprijcht een treffend voorbeeld mag
noemen, dan denk ik aan de gemeente-rang. Deze zal
voortaan meer begeleid kunnen worden door een
krachtig orgel. Hierdoor zal het zingen ongetwijfeld
een verbetering ondergaan, waarbij ik echter niet ver-
geten mag, dat er altijd mag het best gezongen worden,
wanneer er gezongen wordt met het hart.

Ma is er meer op te noemen, wat veranderd is,
maar in één oprijcht is er van geen verandering sprake.
De verkondigings des Woords zal dezelfde blijven.
Want al zullen we voortaan bijeenkomen in dit

nieuwe herbgebouw, nochtan zullen we ons geplaatst
niet begroeven hetzelfde Woord van God, dat ook gedu-
rende de voorbije acht jaren onder u verkondigd is.
En het zal ook dezelfde God van altijd zijn, die het ons
ook nu en voortaan door de prediking des Woords zal
laten verkondigen, dat we hier geen blijvende stad hebben,
maar dat we uit moeten zien naar het hemelse Jeruzalem,
de stad, die fundamenten heeft, welker kunstenaar en
bouwmeester God is.

Speciaal op een dag als deze, is het goed, dat we hier-
over een ogenblik met elkander nadenken.

Het geweldige visioen, dat Johannes op het
eiland Patmos ziet, en dat hij in het boek „Openbaring“
beschrijft, bereikt zijn hoogtepunt, wanneer hij in de geest
gevoerd wordt op een grote en hoge berg, en voor zich
de grote stad, het heilige Jeruzalem, uit de hemel
ziet nederdalen.

Dat moet iets geweldigs geweest zijn voor de balling
op het kleine eiland Patmos, wanneer op een ogenblik de
grenzen ervan vervagen, omdat de hemel opengaat, en
het geweldige voorrecht aan Johannes ten deel valt:
het nieuwe Jeruzalem in zijn lengte, zijn breedte en
in zijn hoogte te mogen aanschouwen.

Wanneer we het gehele 21^e hoofdstuk van de
„Openbaring“ leren, dan moeten we wel onder de indruk
komen van hetgeen ons over dat nieuwe Jeruzalem
wordt meegedeeld.

Te meer, als we bedenken, dat menselijke woorden
in dit verband volkomen te kort schieten.

Elk het u enigzins voor: Een geweldige stad in
het vierkant met een grote en hoge muur er omheen.
In de muur twaalf poorten, aan elke zijde drie.
De fundamenten ervan gebouwd van allerlei kostbaar
gesteente.

De poorten staan altijd open. Licht van de zon en
de maan is daar niet meer nodig. Trouwens geen
enkel licht is daar meer nodig, want de heerlijkheid
Gods verlicht de stad.

Dorendien zal er ook geen nacht zijn.

Johannes moet dit alles wel heel goed in zich
opgenomen hebben. Denk u eens in, wat er in Johannes
omgegaan moet zijn, bij het zien van zoveel heerlijk-
heid en zoveel schoonheid.

Hoe hij zoveel als in zijn vermogen lag, die stad heeft opgenomen om toch zo weinig mogelijk te missen. Toch is er één ding, dat Johannes wel mist. Een gebouwt. Niet omdat hij het toevallig over het hoofd gezien heeft, maar eenvoudig, omdat het er niet is.

En ik zag geen tempel in haar.....

Niet een geweldige prediking gaat er juist op een dag als deze voor de gemeente van Kerkdriel, van deze woorden uit.

Het hemelse Jeruzalem, stad zonder tempel.

Dat wil zeggen: stad zonder een bepaalde afgesloten ruimte, welke bestemd is voor de eredienst.

Het nieuwe Jeruzalem, stad zonder een speciaal gebouw, waar de gemeente der uitverkorenen bijeen kan komen om God te ontmoeten.

En nu vandaag zijn wij als gemeente verkeugd.

Verkeugd, omdat we meer een kerk hebben kunnen bouwen.

Een prachtig kerkgebouw is voor de gemeente door de oorlogs-handelingen verloren gegaan, maar een prachtig gebouw, rij het dan ook in een andere stijl, is er voor in de plaats gekomen.

Maar bij dit alles is een groot gevaar niet uitgesloten. Het gevaar dat we ons blind gaan staren op een gebouw.

En ik kan niet anders zeggen, dan dat we ons niet intentie brengen mogen en moeten verkeugen over de tot stand koming van dit fraaie bouwwerk, maar laten we nu vooral niet gaan denken en gaan leven in de besonderstelling, dat we er nu zijn.

Want we zijn er nog lang niet.

We hebben hier geen blijvende stad.

Dit kerkgebouw is ook niet eeuwig. En gezien in het licht van Openbaring 21 is het ook niet meer als een "noodkerk".

Niet een noodkerk in dit opzicht, dat we straks nog eens een nieuwe kerk zouden moeten gaan bouwen, maar daarom is het een noodkerk, omdat ook dit gebouw uiteindelijk verruimen is vanwege de nood der zonde. Als de zonde niet in de wereld gekomen was, dan waren er ook geen kerken verschenen. Wanneer Johannes het nieuwe Jeruzalem aanschouwt, haar geen zonde, geen nood en geen dood meer heerst,

dan merkt hij als bijzonderheid aan deze stad op:

En ik rag geen tempel in haar....

Daarom zullen we niet aan allerlei uiterlijkheden van dit kerkgebouw moeten blijven hangen.

Wij zullen ons hier niet al te zeer thuis moeten gaan gevoelen. Het het goed pijn, dan zullen we allen vervuld moeten worden met een heimwee, een diep geworfeld verlangen naar Thuis, een verlangen naar eeuwige gemeenschap met God, naar het nieuwe Jeruzalem, de stad rondes tempel en rondes kerken.

Van nature leeft dit heimwee in niemand van ons. Omdat wij ons al te zeer thuis voelen in deze wereld, omdat wij te vast zitten aan alles wat de aarde ons biedt en wij ons van vele dingen te moeilijk los kunnen maken.

Maar dit heimwee zal in ons geboren moeten worden.

Geboeren moeten worden door Woord en Geest.

Het gepredikte Woord zal door de werking van de Heilige Geest dit verlangen in ons moeten werken, dat we meer en meer de rondes gaan verraken en uit gaan zien naar de toekomst van Christus, die ons door het werk der verzoening en door zijn opstanding uit de doden een geopende deur gegeven heeft naar het nieuwe Jeruzalem, welke niemand kan sluiten.

Daarom kan en mag niet dit kerkgebouw voor ons het laatste woord hebben, maar alleen het Woord van God zelf. En we zullen er ook niet mee gebaat zijn, of we gesticht worden door allerlei schoonheid rondom ons heen. - er is stichtelijheid genoeg op de wereld maar onse harten zullen geopend moeten worden door de werking van de Heilige Geest, opdat wij moogen verstaan dat deze wereld voorbij gaat met al haar begeerlijkheden en dat we daarom ons gante leven moeten afstemmen op de verwachting van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont.

En ik rag geen tempel in haar;

schrijft Johannes

Want de Here, de almachtige God,
is haar tempel, en het Lam.

Een stad zonder tempel is geheel en al on-oud-testamentisch. En evenmin kunnen wij ons een

stad of dorp indenken onder heik. Een erediensd ver-
eist of een tempel of een heik.

In het nieuwe Jeruzalem is echter geen tempel,
maar er is wel erediensd. En dan erediensd in de
meest volmaakte vorm.

God zelf en de verhoogde Christus, aangeduid als
het lam, zijn het, die de stad met hun heerlijkheid
vervullen. En omstraald door die heerlijkheid, zal het
ganse leven daar, dat reggeleerd is voor al degenen,
die Jesus-Christus hebben leren kennen als hun
Borg en Zaligmaker een ononderbroken erediensd
zijn.

Een lofprijzing,

eén dankzegging,

eén aanbidding.

Gemeente,

wanneer het verlangen in u leeft, eenmaal in
deze zaligheid te mogen delen, dan zult u ook nu
in dit leven elke Zondag met vreugde opgaan, om, zij
het ook in onvolmaaktheid, Gode lof te zingen voor
Zijn onverdiende zegeningen.

Dan zult u ook kunnen danken voor dit nieuwe
heikgebouw, waarin God van nu af treedt uit treedt in
Zijn Hoord wil laten verkondigen om ons te re-
pen tot bekeering van onze sondige wegen en om ons te
hijzen op het nieuwe Jeruzalem, waar geen moeite
en leed, geen droefheid en tranen, geen rouw en dood
meer zullen zijn, maar het leven tot in eeuwigheid,
omdat God daar is alles en in allen.

Heer zij de heerlijkheid en

Zijn Naam zij geprezen

Amen.

Koor: Gezang 272;

Gemeente, laat ons God loven en danken
in ons Dankgebed.

Gij die ons hebt leren bidden:
„Onze Vader die in de hemelen zijt,
Uw naam worde geheiligt,
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede, gelijk in de hemel,
also ook op de aarde.
Geef ons heden, ons dagelijks brood.
Vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij begaven onze schulden.
Leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de „boze“:
Want U is het koninkrijk, de kracht
en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.

Amen.

Gemeente, laat ons zingen:
Ps. 68 vers 10 en 16.

Geloofde wij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons dag aan dag
met zijn gunst bewijzen.
en wat er beiden gemeente volgt, in vers
10 en 16 van de acht en zestigste.

Gaat thans heen in brede,
en ontvang de regen des Heren.

De genade van onze Heere Jezus-Christus,
de liefde van God de Vader
en de gemeenschap van de
Heilige-Geeft,
zij met U allen.

Amen.

Uitspraken:

M^r ter Linden afgevaardigde van de Synode en Bouw- en Restauratie-Commissie.

Hij feliciteert de gemeente recht hartelijk met de nieuwe kerk, hij memoreert dat er vele moeilijkheden geweest zijn, hij stelt er prijs te zeggen dat ook de plaatselijke activiteit groot was. Dat het geen bijstand behoeft was, nu elf uur 's avonds opgebeld te worden, door den Secretaris. En hij meende te moeten zeggen: dat de gemeente van Kerkrichthel haar kerk te moeten beschouwen als een ontvangen „Gadeau“ van God.

De Bouwer, afgevaardigde van provinciale kerkgadering, classis en ring.

Het ken niet anders, ook wij bieden, namens bovenstaande colleges de gemeente van Kerkrichthel onze gelukwensen aan, na gememoreerd te hebben de snelle bouw, met enkele prachtige voorbeelden besloot hij, met de bede, dat God ook zijn tegenwoordigheid in dit nieuwe „Gadeau“.

De Keuring, president - kerkgadering te Brouwerij.

Hij sprak felicitaties uit namens de adopterende gemeenten: had het goed gedaan in 1900 in een afgevoerd gebouw te komen. De adopterende gemeenten waren voldaan, omdat met het gereed komen van deze nieuwe kerk, een protestantisch belang was gediend.

Des. Berends: Burgemeester van de gemeente Maasdrich. Namens het gemeente-bestuur feliciteert hij de kleine Hervormde-gemeente van Maasdrich, met de ingebruikname van dit „zeer schone kerkgebouw“.

Het stemde het gemeente-bestuur tot voldoening dat in de kleine gemeenschap hervormden zoveel stuwkracht aanwezig was. In rondheid den Secretaris, die hij ook als raadslid kennen.

May ik besluiten aldus des. Berends, te Gods reger toe te wensen in dit nieuwe kerkgebouw.

Des. Berends dankt alle sprekers hartelijk voor de wel goede woorden en tegenwensen, de hervormde gemeente toegewent; daarbij opgemerkt:

„maar God in de hemel -
dat het ons allen gelukken.“

Staande ringt de gemeente
de slotrang.

Opdrang 101.
vers 1 en 4.

Houdt Christus zijne Kerk in stand,
zo mag de hel vrij treden.
Opzetten aan Gods rechterhand,
kan Hij haar wel behoeden
Hij is in alle leed
tot hare hulp gereed.
Hij staakt zijn roem alom,
en traakt voor 't Christendom:
Diet mag de hel vrij treden.

• — •

Gij, Christen, die op Hem vertrouwt,
gij moet geen dreigen vreken.
Die God, die van de hemel schouwt,
zal ons een toevlucht wesen.
Der legerscharen Heer
traakt voor zijn troon en eer,
geeft ons geduld in nood,
en sterkt ons in den dood.
Wie zou dan dreigen vreken?

—————
—————
—————
—————
—————
9

Veni Creator Spiritus.

de voormalige monumentale hervormde kerk van Driel

de verwoesting

eerste steen legging der nieuwe kerk

